

Dr. Rink, og hvad han tidligere har udtalt angaaende den samme Ting. For øvrigt skal jeg ikke forbyde mig i de grønlandste Administrationsforhold. Ved Bedømmelsen deraf kommer det an paa, med hvilken Men man maaler, og navnlig om man ser hen til, under hvilke Forhold, de vedkommende Naturfolk have levet, inden de kom i Berøring med Civilisationen. Hvad Østkysten angaar, saa er det givet, at Befolkningen der har færdt til Hungerød, Glendighed, Sygdom og Trang, førend der var Tale om at anlægge en Station der oppe. Hvis vi ikke gøre det, saa gaa de lige saa sikkert deres Undergang i Nøde som deres Stamme-frænder, som Graah traf i 1829. Hvad Besejlingen angaar, skal jeg kun henvise til, at Kaptajn Holm i 1884 indsamlede Oplysninger derom fra Befolkningen, og det blev den Gang oplyst, at Kysten udfør Angmag-salik altid er aaben paa nogle, regelmæssige Tider af Aaret, nemlig om Efteraaret. Det var derfra, at Nordenstilbd gif lige ind til Angmag-salik, og derfor gif Nyder ogsaa ind til Angmag-salik i 1892, idet de valgte den rette Tid. Det samme vilde vi gøre, og skulde det endelig glippe et Aar, saa forhøne vi Stationen saa godt, at de ikke komme til at lide Nød derfor. Saa skal jeg endnu kun svare paa den Tante, den ærede Ord-fører kom med, nemlig at sende en indfødt grønlandst Kateket ud som Missionær mellem Angmag-salikerne, uden noget som helst andet Apparat. Jeg skal ikke nærmere drøfte, om en saadan grønlandst Kateket overhovedet kan magte Gerningen, men jeg skal kun sige, støttet til det Kendskab, som jeg har til den grønlandste Befolkning, at der er ingen grønlandst Kateket, som vil gaa derop alene. Trede Medlemmer kunne vistnok sige sig selv, hvorledes det vil gaa, naar Missionær Riittel gaar til en Kateket og siger til ham: Vil Du ikke gaa derop alene? Kateketen siger, naturligvis, saa til ham: Hvorfor gaar Du ikke selv? Riittel kan saa ikke svare andet dertil end: Rigsdagen vil ikke bevilge de fornødne Penge. Saa siger Grønlanderen: Det kan jeg ikke forstaa. Og det kan man ikke fortænke ham i. Hvis Bevillingen, saaledes som Regeringen har foreslaaet den, skulde blive vedtagen her i Dag, saa er det en Selvfølge, at der til 3dje Behandling vil blive stillet Endringsforslag om at ned-sætte Bevillingen overensstemmende med Ud-talelserne i Gaar.

Ordføreren (H. Holm): Efter de Udtalelser, der ere faldne fra de to Mini-stre, antager jeg, jeg kan fatte mig meget kort, og at ogsaa jeg kun behøver et Par

Minutter for de Bemærkninger, jeg vil gøre. — Til det ærede Medlem fra Nybøbing (Korsgaard) maa jeg sige et Par Ord om Betænkningens Form. Han antede over, at Finansudvalgets Betænkning nu i en længere Mærkelse ikke havde været en virkelig Betænkning, hvor der blev givet Grunde for og imod de forskellige Spørgsmaal, som Udvalget skulde afgøre, og jeg forstaaer godt denne Anse, men jeg forstaaer ogsaa, hvorledes hele denne Praksis, som vi ere komne ind paa, har udviklet sig, og har maattet udvikle sig. Dog maa det bemærkes, at Betænkningen indeholder en hel Del Begyndelser i de Skrivelser, som ledsage de ny Forslag, og har man ikke andre Grunde til at gaa ind paa et Forslag end dem, der staa i Skrivelserne, er det jo ogsaa fuldt tilstrækkeligt, at Udvalget skriver, at Forslaget tiltrædes. Men der kan være mange Tilfælde, hvor Udvalget bør give nærmere Begrundelse, og hvis De vilde lægge Mærke dertil, ville De se, at vi ogsaa i de sidste Aar Mølinger have søgt paa forskellige Punkter at give saadan nærmere Begrundelse af Tiltrædelse eller Forkastelse. Men der er en Hoved-vanskelighed, og det er den, at en stor Del af Finansudvalgets Medlemmer meget ofte ere enige om at slutte sig til en Sag eller om at forkaste en Sag, men alligevel have forskellige Grunde til dette, saaledes at man mades ud fra forskellige Synspunkter. Hvis man nu i Finansudvalgets Betænkning skulde give en Begrundelse af de forskellige Standpunkter, saa vilde dette Værk tvulne endnu mere op, end det allerede er. Tilfældet, og derfor er det en ganske naturlig Ting, at de forskellige Partier her i Salen udtale de forskellige Grunde, til deres Stil-ling over for de enkelte Forslag. Jeg antager imidlertid, at Finansudvalget vil være villigt til at tage alt muligt Hensyn til de Henstillinger, der ere fremkomne om, saa vidt det lader sig gøre, i Betænkningen at give en nærmere Begrundelse af, hvorfor man tiltræder eller forkaster Forslagene. Jeg har kun henledet Opmærksomheden paa, at det i mange Tilfælde alligevel paa ingen Maade vil kunne blive udtømmende.

Efter de Udtalelser, der ere faldne om den grønlandste Mission, er det jo givet, at denne Sag vil blive overvejet nærmere mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg skal derfor ikke komme ind paa den igen for Øjeblikket. Jeg skal blot sige, at det ærede Medlem fra Nybøbing, der slog saa stærkt paa de nationale Strænge, skulde være sig noget for at skruer dette Spørgsmaal for stærkt op i national Henseende,